

MINISTERRAAD

Nr. 4132

Notulen van de vergadering
gehouden op vrijdag 3 maart 1967 in de Trêveszaal,
aangevangen 's morgens om tien uur

Aanwezig: De minister-president Zijlstra en de ministers
Bakker, Biesheuvel, Bot, Diepenhorst, De Jong,
Klompé, Luns, De Quay, Struycken, Veldkamp,
Verdam en Witte

Voorts is aanwezig staatssecretaris De Block
(punt 4)

Secretaris: drs. J. Middelburg

Notularis : mr. J. P. M. H. Merckelbach

2. Mededelingen

a. Conflict tussen huisartsen en ziekenfondsen (Zie notulen
m.r. 27 januari 1967, punt 2 c)

Minister Veldkamp merkt op dat het conflict tussen huisartsen en ziekenfondsen weer in dezelfde situatie is geraakt als begin januari. De onderhandelingen gedurende de afgelopen maanden hadden geleid tot een overeenstemming tussen de huisartsen en de twee grootste ziekenfondsorganisaties. De vier kleinere ziekenfondsorganisaties wilden geen overeenkomst met de huisartsen sluiten, maar bleken bereid zich te conformeren aan een tussen de huisartsen en de twee grote ziekenfondsorganisaties gesloten overeenkomst, nadat deze door de ziekenfondsraad zou zijn goedgekeurd. De huisartsen zijn daar niet op ingegaan; zij willen een overeenkomst met zes en niet met twee ziekenfondsorganisaties sluiten. Een desbetreffend besluit zal waarschijnlijk deze avond door de landelijke huisartsenvereniging worden genomen. De achtergrond hiervan is, naar sprekers oordeel, dat een aantal stromingen onder de huisartsen achteraf van oordeel is, dat hun onderhandelaars te ver zijn gegaan in het overleg met de twee grote ziekenfondsorganisaties en daarom van deze gelegenheid gebruik maken om de zaak terug te draaien.

Minister De Quay.....

ministerraad
3 maart 19674 c. Bezoek van Britse ministers Wilson en Brown (Zie notulen
m.r. 24 februari 1967, punt 4 b)

Minister Luns deelt mede dat een verslagtelegram en een verslag van de hand van staatssecretaris De Block aan de leden van de raad worden gezonden. Wat de achtergronden van de besprekingen betreft, kreeg spreker de indruk dat minister Brown had gehoopt dat de Nederlandse regering bereid zou zijn een actie onder de EEG-partners te ontketenen ten-einde de Britse toetreding te forceren. Een dergelijke belofte kon echter van Nederlandse zijde niet worden gedaan. Op de tweede dag werden de verschillende problemen die zich kunnen voordoen in een ontspannen sfeer besproken. Van Nederlandse zijde werd herhaalde malen duidelijk gesteld dat Groot-Brittannië, om een maximale kans te maken, formeel moet verklaren tot de EEG te willen toetreden en alleen dient te onderhandelen over de duur van de overgangperiode voor de verschillende problemen. De Britse regering zou zich daarbij tevens bereid moeten verklaren vooraf een aantal problemen door te spreken, indien dit door de EEG wordt verlangd. Wilson en Brown wezen erop dat een tweede afwijzing binnenlands-politiek niet kan worden geriskeerd; zij speelden nog met de gedachte van een intentieverklaring, hetgeen onzerzijds werd ontraden, omdat dit het gevaar inhoudt van dilatatoire acties, vooral van Franse zijde. De suggestie om de formeel nog steeds bij de EEG liggende oude aanvraag te doen herleven werd afgewezen, omdat dan ook alle aan deze eerdere aanvraag gekoppelde problemen weer zouden opduiken. Van Nederlandse zijde werd voorts aan de Britten geadviseerd alles na te laten wat de politieke sfeer kan vertroebelen. In dit verband werden genoemd de besprekingen over de Kennedyronde en het ontwerp-nonproliferatieverdrag. Wat het nonproliferatieverdrag betreft bleef premier Wilson aanvankelijk hardnekkig aan het Britse standpunt vasthouden. Na een uiteenzetting over de relatie tussen dit verdrag en het Euratomverdrag en over de rol welke de controle over de nucleaire middelen hierbij speelt, toonde hij veel begrip en deed de toezegging lord Chalfont naar Brussel te sturen om deze problemen met de Euratomcommissie te bespreken. Bij de bespreking van de concrete problematiek werden van Britse zijde vooral de kwesties rond de betalingsbalans en de positie van het pond sterling naar voren gebracht. Wat dit laatste punt betreft spitste de discussie zich toe op artikel 108 van het EEG-verdrag inzake moeilijkheden in de betalingsbalans. De minister-president heeft daarbij op tactvolle wijze gewezen op de moeilijkheden die kunnen ontstaan, indien de Britten de positie van het pond als sleutelvaluta hierbij betrekken. Na een duidelijke uiteenzetting door jhr. mr. Van Lennep over de historie van artikel 108 heeft premier Wilson toegegeven, dat de Britse regering voor het besproken probleem op dit artikel geen beroep zal kunnen doen.

Vervolgens.....

Vervolgens werden de vraagstukken rond de meerderheidsbeslissingen in de EEG-raad en de Luxemburgse overeenkomst verduidelijkt, evenals de geschiedenis van de politieke unie. De situatie in de KSG en het punt van de parlementaire controle werden aan de Britse ministers nader uiteengezet. Tenslotte werd de Britten ontraden in dit stadium bilaterale economisch-technologische afspraken met EEG-landen te maken.

De minister-president deelt mede dat premier Wilson op zijn vraag of de Britse regering een ongeconditioneerde aanvraag tot toetreding politiek niet kan verkopen bevestigend heeft geantwoord. Spreker is van oordeel dat iemand die de Engelse toetreding wil laten stranden, deze mogelijkheid zal kunnen benutten.

Minister Bakker neemt aan dat Nederland in de komende periode de Britten nog van dienst kan zijn bij de formuleringen voor de aanvraag tot toetreding. Spreker vraagt of minister Luns nog kans ziet binnen de EEG initiatieven te nemen dan wel de opinies te polsen. Minister Luns merkt op dat premier Wilson hem heeft gevraagd de resultaten van het Nederlands-Britse gesprek aan minister Couve de Murville mede te delen. Deze laatste heeft inmiddels laten weten op een nader gesprek met spreker prijs te stellen na afloop van de Franse parlamentsverkiezingen. Zijn Duitse ambtgenoot Brandt ontmoet spreker woensdag a.s. in Brussel. Concluderend zegt spreker dat het Brits-Nederlandse overleg - volgens premier Wilson de vruchtbaarste bespreking van zijn tournee - van grote betekenis is, als de Fransen bereid zullen zijn het Britse verzoek tot toetreding op zijn zakelijke merites te beschouwen.

4 d. De kwestie van de fusie van de Europese executieven

Minister Luns heeft vernomen dat de Fransen bereid zouden zijn het lid van de EEG-commissie Rey te accepteren als voorzitter van de gefuseerde commissie. Spreker is van oordeel dat dit de Belgische positie in de gemeenschap te zwaar zal maken en vraagt machtiging de Belgen te vragen een eventuele kandidatuur van de heer Mansholt te willen ondersteunen. De raad verklaart zich hiermede akkoord.

4 e. Voorbereiding.....